

Jesaja 33

1 Wee u, verwoester, u die zelf niet verwoest bent, en u die trouweloos handelt, al heeft men tegenover u niet trouweloos gehandeld. Hebt u het verwoesten voltooid, dan zult u zelf verwoest worden; bent u gereed met trouweloos handelen, dan zal men tegen u trouweloos handelen.

2 HEERE, wees ons genadig, op U hebben wij gewacht. Wees elke morgen hun arm; ja, ons heil in tijd van benauwdheid.

3 Voor het daverend geluid zullen de volken vluchten; als U Zich verhoogt, zullen de heidenvolken overal verspreid worden.

4 Dan zal uw buit verzameld worden, zoals zwerm sprinkhanen zich verzamelen; zoals sprinkhanen erop afstormen, stormt men erop af.

5 De HEERE is hoogverheven, want Hij woont in de hoogte. Hij heeft Sion vervuld met recht en gerechtigheid.

6 Hij zal zijn de vastheid van uw tijden, een rijkdom aan heil, wijsheid en kennis; de vreze des HEEREN zal zijn schat zijn.

7 Zie, hun allersterksten schreeuwen het uit daarbuiten, de vredeboden wenen bitter.

8 De gebaande wegen zijn verlaten, de gebruiker van de weg ontbreekt. Hij verbreekt het verbond, hij versmaadt de getuigen, hij acht geen sterveling.

9 Het land treurt, verkommert. De Libanon staat beschaamd, hij is verwelkt, Saron is geworden als de Vlake, en Basan en Karmel schudden hun bladeren af.

10 Nu zal Ik opstaan, zegt de HEERE, nu zal Ik verhoogd worden, nu zal Ik verheven worden.

11 U gaat zwanger van stro, u zult stoppels baren; uw adem is een vuur dat u verteren zal.

12 De volken zullen verbrande kalk worden, als afgekapte dorens zullen zij met vuur verbrand worden.

13 Hoor, u die ver weg bent, wat Ik heb gedaan, en u die dichtbij bent, erken Mijn macht!

14 De zondaars in Sion zijn angstig, huiver heeft de huichelaars aangegrepen: Wie onder ons kan verblijven bij een verterend vuur? Wie onder ons kan verblijven bij een eeuwige gloed?

15 Hij die wandelt in gerechtigheid en billijk spreekt, die winstbejag door afpersing verwerpt, die zijn handen afwerend schudt om geen geschenken aan te nemen, die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien –

16 die zal wonen op de hoogten; bergvestingen op de rotsen zullen zijn veilige vesting zijn, zijn brood wordt hem gegeven, van water is hij verzekerd.

17 Uw ogen zullen de Koning aanschouwen in Zijn schoonheid. Ze zullen een wijd uitgestrekt land zien.

18 Uw hart zal de verschrikking overdenken: Waar is de schrijver? Waar is de betaalmeester? Waar is hij die de torens telt?

19 Het onbeschaamde volk zult u niet meer zien, het volk met zo'n onbegrijpelijke taal dat je het niet begrijpen kunt, met die bespottelijke tongval; het is niet te verstaan.

20 Aanschouw Sion, de stad van onze samenkomsten. Uw ogen zullen Jeruzalem zien, een veilige woonplaats, een tent die niet afgebroken zal worden, waarvan de pinnen voor altijd niet uitgetrokken zullen worden en waarvan geen enkel touw gebroken zal worden.

21 Want de HEERE zal daar in Zijn macht bij ons zijn. Het zal een plaats van rivieren, van brede stromen zijn. Geen roeiboot zal erop varen, geen statig schip zal er passeren.

22 De HEERE is immers onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning; Hij zal ons verlossen.

23 Uw touwen hangen slap, ze houden hun mast niet op zijn plaats, ze spannen het zeil niet uit. Dan wordt er een rijke buit verdeeld, zelfs verlamden roven buit.

24 Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek. Want het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben ontvangen.

Sanherib bedroeg Hizkia de koning van Juda.

Aan het beleg van Jeruzalem in 701 v Chr. – waar de hoofdstukken Jesaja 28 t/m 35 naar toe werken – is het een en ander voorafgegaan. Wat was het geval? Dreigend kwamen de troepen van Sanherib dichterbij. Ze trokken op in de richting van Juda en Jeruzalem. Koning Hizkia was inderdaad gestopt met het betalen van de jaarlijkse bijdrage als onderworpen staat (*vazal*). Zijn vader, koning Achaz had indertijd een beroep gedaan op Assur om hem te bevrijden van de koningen van Damascus en die van Samaria. Die zaten op zijn nek, omdat hij weigerde met hen een coalitie te vormen tegen Assur. Vandaar dat hij dat beroep op Assur deed. Assur schoot te hulp en binnen enkele jaren was Damascus (735 v Chr.), maar ook Samaria (722 v Chr.) geen schim meer van zichzelf. Koning Achaz was zozeer onder de indruk dat hij een altaar van de god van Assur op het tempelplein zette en dat van de HEERE verwijderde, zogenaamd voor onderhoud. Koning Hizkia was heel anders dan zijn vader. Hij brak met de afgoderij en nam maatregelen om terug te keren tot de God van Israel. Hij wilde ook niet langer onderworpen zijn aan het grote Assur. Toen de legers van Assur dreigend zijn kant opkwamen, vroeg koning Hizkia naar de condities voor vrede. Koning Sanherib noemde zijn voorwaarden. Hizkia sloopte zelfs een groot deel van de gouden bekleding van de tempel om aan de voorwaarden te voldoen. Het staat allemaal beschreven in het boek Koningen. 2 Koningen 19:14 *Toen stuurde Hizkia, de koning van Juda, deze boodschap naar de koning van Assyrië, naar Lachis: Ik heb gezondigd, keer van mij af; wat u mij zult opleggen, zal ik dragen. Toen legde de koning van Assyrië Hizkia, de koning van Juda, driehonderd talent zilver en dertig talent goud op. Hizkia gaf al het zilver dat in het huis van de HEERE gevonden werd, en in de schatkamers van het huis van de koning. In die tijd sneed Hizkia het goud af van de deuren en de deurposten van de tempel van de HEERE. Hizkia, de koning van Juda, had die met goud laten overtrekken. Hij gaf dat goud aan de koning van Assyrië.* Ondanks het feit dat koning Hizkia aan alle vredesvoorwaarden voldeed, stuurde Sanherib zijn generaal toch naar Jeruzalem en sloeg het beleg voor de stad. Dat werd hem niet in dank afgenomen, integendeel.

Sanherib, de koning van Assur.

De bedrieger wordt bedrogen.

Deze trouweloosheid wordt koning Sanherib sterk verweten. Jesaja 33:1 *Wee u, verwoester, u die zelf niet verwoest bent, en u die trouweloos handelt, al heeft men tegenover u niet trouweloos gehandeld. Hebt u het verwoesten voltooid, dan zult u zelf verwoest worden; bent u gereed met trouweloos handelen, dan zal men tegen u trouweloos handelen.* Sanherib had onderweg naar Jeruzalem

vreselijk huisgehouden in de dorpen en steden die hij met zijn grote leger passeerde. Op de weg naar Jeruzalem stond er bijna geen boom meer overeind en dan hebben we het nog niet over versterkte steden en de voedselvoorraden van de mensen en de oogsten van hun land. Sanherib liet een spoor van vernielingen na, waarover later meer. De verwoesting die hij teweegbracht was spreekwoordelijk. Maar wat hem nu vooral wordt verweten is zijn onbetrouwbaarheid. Dat kunstje wat hij de koning van Juda flikte, wordt hem zwaar aangerekend. Sanherib had de vredesvoorwaarden genoemd, maar terwijl koning Hizkia daaraan voldaan had, wijzigde hij zijn plannen niet. Hij sloeg het beleg voor Jeruzalem. God neemt hem dat ernstig kwalijk. De regel 'wat u niet wil dat u geschiedt, zo doe dat ook een ander niet', gaat nu in werking. Wat Sanherib koning Hizkia aandeed, zal hemzelf ook overkomen. Men zal zich binnen niet al te lange tijd zeer onbetrouwbaar gedragen tegenover Sanherib de koning van Assur. Als alles achter de rug is – de afgang die Sanherib in Jeruzalem te wachten staat – zal het lot meedogenloos toeslaan. Sanherib zal zich, na het debacle van Jeruzalem terugtrekken naar Nineve. Mensen waar hij zo iets het allerlaatst van verwacht – zijn eigen zonen – zullen koning Sanherib doden. 2 Koningen 19:37 *Het gebeurde nu, toen hij zich in het huis van Nisroch, zijn god, neerboog, dat Adrammelech en Sarezer, zijn zonen, hem met het zwaard doodden. Zij ontkwamen naar het land Ararat, en Esar-Haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.*

De profeet Jesaja doet voorbede voor Jeruzalem en haar inwoners.

Het is waar dat de HEERE en Zijn profeet Jesaja sterk gekant waren tegen de pogingen die vanuit Jeruzalem ondernomen waren om steun bij Egypte te zoeken. Jesaja pleitte er namens de HEERE voor om *alleen* op God te vertrouwen. Hoe men ook dacht over de relatie met Assur, het was te verwachten dat de wereldleider van dat moment het niet zou accepteren dat een land zich aan zijn heerschappij onttrok. De profeet zal een zeker recht van Assur erkend hebben. De genoegdoening van goud en zilver van de kant van koning Hizkia droeg vast en zeker de goedkeuring van de HEERE weg. Wanneer Assur echter zijn eigen beloften breekt, heeft hij aan de HEERE en Zijn profeet een hele kwade. God stelt Zich – na de woordbreuk van Sanherib – volledig achter Jeruzalem. De profeet is het zelf die het gebed uitspreekt namens alle inwoners van Jeruzalem. In de wisseling van 'ons' en 'hun' wordt duidelijk dat Jesaja zich deel voelt van Jeruzalem en pleit voor al haar inwoners. De profeet doet een beroep op God om met Zijn sterke arm Zijn volk in bescherming te nemen. De mensen zijn bang. Er is een roep om Gods reddend ingrijpen. Jesaja 33:2 *HEERE, wees ons genadig, op U hebben wij gewacht. Wees elke morgen hun arm; ja, ons heil in tijd van benauwdheid.*

De profeet Jesaja.

God zal de aanval van de volken op Jeruzalem afslaan.

Jesaja voorziet als profeet op dat moment reeds de overwinning. De volken oftewel de vijandelijke legers zullen een groot lawaai horen en uit angst voor wat hen overkomt op de vlucht gedreven worden. Het is bekend dat allerlei compagnieën van onderworpen volken deel uitmaken van het leger van Assur. Jesaja 8:9 *Volken, loop te hoop, en word verpletterd! En neem ter ore, allen die in verre landen zijn, omgord u en word verpletterd; omgord u en word verpletterd!* De indruk wordt inderdaad gevestigd dat Jeruzalem niet alleen aangevallen wordt door soldaten uit Assur. De militairen komen – gezien hun taal, uitrusting en kleding – uit alle onderworpen volken. Vandaar dat het voelt als een aanval van de volken. Jesaja 33:3 *Voor het daverend geluid zullen de volken vluchten; als U Zich verhoogt, zullen de heidenvolken overal verspreid worden.* Wat zich voor de poorten van Jeruzalem zal voordoen, herinnert ons aan het beleg dat jaren eerder – toen de profeet Elisa nog leefde – voor de poorten van Samaria plaatsvond. Ook toen werd die stad belegerd en was het einde dichtbij. Totdat God ingreep. Het geluid waarmee de verschijning van de HEERE gepaard ging deed denken aan aanstormen paarden en wagens. De belegeraars schrokken er zo van dat ze het op een lopen zetten en massaal de legerplaats uit vluchtten. 2 Koningen 7:6,7 *De Heere had het leger van de Syriërs namelijk een geluid laten horen van strijdwagens en een geluid van paarden – het geluid van een groot leger – zodat zij tegen elkaar zeiden: Zie, de koning van Israël heeft de koningen van de Hethieten en de koningen van de Egyptenaren tegen ons ingehuurd om ons aan te vallen. Zij waren opgesprongen en in de avondschemering weggevlucht. Zij hadden hun tenten achtergelaten, hun paarden en hun ezels, en het legerkamp zoals het was, en waren gevlucht voor hun leven.* Net zoals toen zou ook bij het beleg van Jeruzalem Gods ingrijpen zo'n impact hebben dat de helft van de soldaten stierf en de andere helft het op een lopen zetten. Wanneer men vanuit Jeruzalem in de gaten krijgt dat de legerkampen verlaten zijn, worden de poorten geopend worden en storten de inwoners zich massaal op de achtergebleven spullen. Jesaja 33:4 *Dan zal uw buit verzameld worden, zoals zwemsprinkhanen zich verzamelen; zoals sprinkhanen erop afstormen, stormt men erop af.* Het zal er krioelen van de mensen. Het beeld wordt opgeroepen van een zwerm sprinkhanen die zich te goed doet aan de oogst.

Dreigend gevaar voor Jeruzalem.

Hoe Gods bevrijdende ingreep van boven het volk van Jeruzalem tot inkeer bracht.

Hoewel het een feit is dat Sanherib zijn leger versterkte met afdelingen uit onderworpen volken, is de manier van zeggen *'als U Zich verhoogt, zullen de heidenvolken overal verspreid worden'* toch significant. Veelbetekenend omdat dit – de aanval op Jeruzalem door de heidenvolken en Gods overwinning – een voorbode is van de aanval die in *de eindtijd* op Jeruzalem zal worden gedaan met dezelfde afloop: De overwinning van God voor alle heiligen. Gedoeld wordt nu op de oorlog die zich volgens het boek Openbaring in *de eindtijd* zal voltrekken, wanneer Gog als wereldleider van dat moment met een groot leger – namens alle volken – een aanval uitvoert op Israel en Jeruzalem. Openbaring 20:9 *En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.* Gods ingrijpen ten gunste van de gelovigen in 701 v Chr. vertoont opmerkelijke overeenkomsten met het Jeruzalem van de eindtijd. Feitelijk heeft zich een vergelijkbare situatie niet meer voorgedaan. Wat God doet in 701 v Chr. ten gunste van Jeruzalem en de gelovigen is exemplarisch voor de eindoverwinning. Omdat God een vergelijkbare ingreep van boven heeft gedaan bij het beleg van Samaria, de hoofdstad van het Noordrijk Israel, kunnen de noordelijke stammen niet zeggen dat God hen heeft laten zitten. Ook aan de noordelijke stammen heeft God Zijn kracht en heerlijkheid getoond. Verderop in Jesaja 33 wordt duidelijk dat er niet alleen overeenstemming is met *de eindstrijd* in *de eindtijd*, maar ook met het 'nieuwe' Jeruzalem en het leven dat er daarna voor de rechtvaardigen aanbreekt. Omdat de HEERE een klinkende overwinning behaalt op Zijn tegenstanders, is een ding overduidelijk: God is koning, Hij is hoogverheven. Men kan zomaar vermoeden dat veel twijfelaars in Jeruzalem – na dit ingrijpen van hogerhand – positief en overtuigd kiezen door een leven met God. Mensen die totaal van de weg af waren, zullen zich omkeren en het goede pad van God weer bewandelen. Natuurlijk zijn er de verstokte zondaars. Die zullen wel niet overtuigd zijn; het zijn mensen die altijd een weerwoord hebben, cynisch als ze zijn. Maar op de meerderheid van de bevolking zal het goede voorbeeld van koning Hizkia en het ingrijpen uit de hoge een gunstige effect hebben in bekerering en een meer toegewijd leven.

Veel mensen zullen omkeren na Gods indrukkende ingreep van boven.

God vervult de gelovigen met grote rijkdom aan geestelijke gaven zoals wijsheid en kennis en heil.

Wanneer God feitelijk koning is, zal Hij ook regeren. En Hij regeert met recht en gerechtigheid. Een nieuwe gemeenschap wordt zichtbaar en merkbaar tussen God en Jeruzalem en de Jeruzalemmers onderling. Jesaja 33:5 *De HEERE is hoogverheven, want Hij woont in de hoogte. Hij heeft Sion vervuld met recht en gerechtigheid.* Wanneer de band met God wordt aangetrokken is dat merkbaar op tal van gebieden. Het zet opnieuw een oud ritme van de feesten en hoogtijdagen in gang. De gelovigen doen veel op aan nieuwe *kennis*, maar ervaren ook *het heil van God* in hun persoonlijk en gemeenschappelijke leven. *De wijsheid van God* wordt meer en meer hun deel. Bron van dat alles is de toegenomen 'vreze des HEEREN'. Iets van de volheid van het leven met God wordt geproefd door de mensen die ervoor openstaan. Jesaja 33:6 *Hij zal zijn de vastheid van uw tijden, een rijkdom aan*

heil, wijsheid en kennis; de vreze des HEEREN zal zijn schat zijn. Het zijn de geestelijke schatten en gaven die de gelovige ten deel vallen.

De vreze des HEEREN.

Psalm 19:10	<i>De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig.</i>
Psalm 111:10	<i>De vreze des HEEREN is het beginsel van de wijsheid.</i>
Spreuken 1:7	<i>De vreze des HEEREN is het beginsel van de kennis, dwazen verachten wijsheid en vermaning. Spreuken 9:10 e.d.</i>
Job 28:28	Maar tegen de mens heeft Hij gezegd: <i>Zie, de vreze des Heeren, dat is wijsheid, en zich afkeren van het kwade is inzicht.</i>
Jesaja 11:2	Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en <i>de vreze des HEEREN.</i>
Handelingen 9:31	De gemeenten dan in heel Judea, Galilea en Samaria hadden vrede en werden opgebouwd; en zij wandelden in <i>de vreze des Heeren</i> en de vertroosting door de Heilige Geest en namen in aantal toe.
1 Petrus 1:17	En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in <i>de vreze des Heeren</i> , gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

Iedereen raakt gefrustreerd over Sanherib

Ook wij herinneren ons bij een uitredding ‘Hoe het ook had kunnen lopen *als* God niet had ingegrepen.’ De blijdschap om de uitkomst en de nieuwe levenskansen, mengen ook wij vaak met herinneringen aan ‘Hoe slecht we ervoor stonden.’ Dat doet Jesaja ook. Het zag er even heel slecht uit voor Jeruzalem. De afgezanten die namens de koning het goud en zilver hadden aangeboden aan Sanherib kwamen ontredderd thuis. Ze hadden verwacht dat Assur zijn strijdplan zou omgooien maar niets was minder waar. Verhevigd in vastberadenheid trokken de buitenlandse legers op tegen Jeruzalem. Het slechte nieuws bracht iedereen uit zijn doen. De zwakken maar ook de sterken raakten totaal in paniek. Men schreeuwde van onrecht en verraad, maar wist tegelijkertijd dat men net zo goed tegen een muur kon praten. De strijd leek verloren, voordat hij was begonnen. Jesaja 33:7 *Zie, hun allersterksten schreeuwen het uit daarbuiten, de vredeboden wenen bitter.* Er is niemand die zich op de weg waagt. De grote handelsroutes zijn verlaten. Iedereen zoekt een veilig heenkomen voor de oprukkende legers die niets en niemand ontzien. Sanherib is onbetrouwbaar. Aan zijn woord had men niets. Hij verscheurde het verbond zodra hij de buit – het goud en zilver – binnen had. De getuigen van de verbondssluiting probeerden de koning aan zijn beloften te herinneren, maar hun woorden waaiden weg als dorre bladeren over de aarde. Het leek niet verstandig de man te benaderen met vertrouwen. Iedereen met enig inzicht zette het op een lopen. Van respect voor het leven van een mens heeft Sanherib nog nooit gehoord. Jesaja 33:8 *De gebaande wegen zijn verlaten, de gebruiker van de weg ontbreekt. Hij verbreekt het verbond, hij versmaadt de getuigen, hij acht geen sterveling.*

Sanherib verbrak het verbond en verachtte de getuigen.

Naast de mensen, de dorpen en steden had ook de natuur zwaar te lijden onder de aanval.

Niet alleen de mensen, maar ook de natuur had zwaar te lijden onder de legers van Assur. Hele bossen werden gekapt en gebruikt voor de oorlogsindustrie. Oogsten werden binnengehaald. Koeien en schapen en geiten dienden als het voedsel van de soldaten. Het land wat eerder gezien werd als een van de mooiste bossen of wouden – de Libanon – en de Saron om zijn vruchtbare vlakke en de Basan en de Karmel om hun weiden, het leek wel één groot slagveld. ‘De tactiek van de verschroeiende aarde’ is niet pas door Rusland uitgevonden in zijn strijd tegen Napoleon. Assur wist van wanten. Nadat hij alles wat van waarde was zich had toegeëigend vertrapte hij wat er nog van de natuur over was. Jesaja 33:9 *Het land treurt, verkommert. De Libanon staat beschaamd, hij is verwelkt, Saron is geworden als de Vlake, en Basan en Karmel schudden hun bladeren af.* Waar Assur echter geen rekening mee hield, was dat dit volk een God heeft en dat de God van Israel de levende God is, Die leeft en regeert in eeuwigheid. God heeft gewacht op het moment waarop Hij de tegenstander volledig zou kunnen verslaan voor de poorten van Jeruzalem. Jesaja 33:10 *Nu zal Ik opstaan, zegt de HEERE, nu zal Ik verhoogd worden, nu zal Ik verheven worden.* Het leek heel wat. Assur liet zich er op voorstaan dat ze tot op dat moment elke tegenstand hadden neergeslagen. Ze gingen prat op hun goden die de goden van de volken verre de baas zouden zijn. Voor God was het echter niet meer dan grootspraak. Voor Hem zijn Assurs zogenaamde prestaties te vergelijken met stro. Het enige wat het Sanherib de koning oplevert is stoppels. Een vuurtje en de hele zaak brandt als een fakkel. Jesaja 33:11 *U gaat zwanger van stro, u zult stoppels baren; uw adem is een vuur dat u verteren zal.* Blijkbaar was in die tijd ook al bekend dat kalk een enorm vuur oplevert, wanneer het eenmaal in brand staat mengen alle kleine vonken zich tot een groot en heet vuur. Het wordt een vuurzee die niet te blussen is, maar alles wat er omheen is verschroeit. Jesaja 33:12 *De volken zullen verbrande kalk worden, als afgekapte dorens zullen zij met vuur verbrand worden.*

U gaat zwanger van stro, u zult stoppels baren; uw adem is een vuur dat u verteren zal.

Wat doet de bevrijding met de inwoners van Jeruzalem?

Voor iedereen in Jeruzalem werkt – de manier waarop God een einde maakt aan het beleg van Jeruzalem in 701 v Chr. – als een boemerang. Via de profeet Jesaja heeft God deze bevrijdingsactie van Jeruzalem reeds jaren te voren aangekondigd. Met alle kracht die dit abrupte gebeuren in zich heeft keert het schouwspel in alle hevigheid bij iedere inwoner van Jeruzalem terug. Voor de goede orde, er is niemand die twijfelt aan het feit dat er van hogerhand – door God Zelf – is ingegrepen. Niemand. Wel is het de vraag hoe de mensen hierop zullen reageren? Zal het hun leven veranderen? Zal dit gebeuren mensen echt zo diep raken dat ze de koers van hun leven verzetten? Wat God wil is niet onduidelijk. Hij wil dat de mensen Zijn macht erkennen. Jesaja 33:13 *Hoor, u die ver weg bent, wat Ik heb gedaan, en u die dichtbij bent, erken Mijn macht!* Wie maakt dit mee? Wie krijgt de gelegenheid om met eigen ogen het overweldigende optreden van God te zien? Eerlijk gezegd schrikken de meeste mensen zich een hoedje. Natuurlijk hielden ze rekening met het bestaan van

God. Niet echt serieus, maar je kon toch nooit helemaal zeker weten. Ze hielden het vuurtje brandend, althans op een waakvlammetje. Ze weken bewust en onbewust af naar alle kanten, maar hielden toch altijd nog een zekere reserve ten aanzien van God. Mocht blijken dat enz. enz. En nu zijn de meeste mensen niet alleen verbaasd, maar ook verward door het kennelijke ingrijpen van God in de geschiedenis. Iets wat ze eerlijk gezegd nooit verwacht hadden – maar wat wel was aangekondigd – is gebeurd. Het valt niet te ontkennen.

Gods ingrijpen vanuit de hoge.

En wat doet Gods overwinning met de zondaars en huichelaars?

De mensen die het niet schelen kon of ze Gods geboden overtraden en de mensen die – althans voor het oog – deden alsof het allemaal keurig in orde was, maar dat was het niet; Die mensen zijn zich wezenloos geschrokken. Wat moeten zij nu? Wie kan verkeren in de buurt van de Heilige God? Ze zijn bang verteerd te worden door Gods heilige toorn. Jesaja 33:14 *De zondaars in Sion zijn angstig, huiver heeft de huichelaars aangegrepen: Wie onder ons kan verblijven bij een verterend vuur? Wie onder ons kan verblijven bij een eeuwige gloed?* De vraag ‘wie in de tent van de HEERE kan verkeren’, is geen onbekende vraag. Psalm 15 en Psalm 24 geven de antwoorden. Ook is het antwoord met angst niet de enig mogelijke reactie. Men kan zich ook bekeren. Duidelijk is wel – voor zondaar en huichelaars – dat wie in Gods nabijheid wil leven, zijn leven ingrijpend zal moeten veranderen. En dan volgen een paar uitspraken over wat goed en wat pertinent kwaad is. Goed is ‘wandelen in rechtvaardigheid en redelijkheid’, kwaad is geld verdienen over de rug van anderen of geschenken aannemen om iemand uit de wind te houden. Het zijn mensen die geen oor hebben naar geweld en die het kwaad geen blik waardig keuren. Jesaja 33:15 *Hij die wandelt in gerechtigheid en billijk spreekt, die winstbejag door afpersing verwerpt, die zijn handen afwerend schudt om geen geschenken aan te nemen, die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien.* Voor zulke mensen ruimt God graag een plaats in op Zijn heilige berg. Zij zullen wonen binnen de bescherming van de Allerhoogste. Hij of zij wordt van de allernoodzakelijkste levensbehoeften – zoals water en brood – voorzien. Jesaja 33:16 *die zal wonen op de hoogten; bergvestingen op de rotsen zullen zijn veilige vesting zijn, zijn brood wordt hem gegeven, van water is hij verzekerd.*

Wie mag verblijven in de tent of op de berg van de HEERE?

Psalm 15	Een psalm van David. HEERE, wie zal verblijven in Uw tent? Wie zal wonen op Uw heilige berg? Hij die oprecht wandelt en gerechtigheid beoefent, die met zijn hart de waarheid spreekt. Die met zijn tong niet lastert, zijn vrienden geen kwaad doet
----------	--

	en geen smaad jegens zijn naaste op de lippen neemt. In zijn ogen is de verworpene veracht, maar wie de HEERE vrezen, eert hij. Heeft hij gezworen tot zijn schade, zijn eed verandert hij evenwel niet. Zijn geld leent hij niet uit tegen rente, een geschenk ten nadele van de onschuldige aanvaardt hij niet. Wie deze dingen doet, zal niet wankelen, voor eeuwig.
Psalm 24:3-6	Wie zal de berg van de HEERE beklimmen? Wie zal staan in Zijn heilige plaats? Wie rein is van handen en zuiver van hart, wie zijn ziel niet opheft tot wat vals is, en niet bedrieglijk zwerft. Hij zal zegen ontvangen van de HEERE en gerechtigheid van de God van zijn heil. Dat is het geslacht van hen die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken; dat is Jakob. Sela

De regeringsperiode van koning Hizkia geeft een afdruk van de komende heerlijkheid.

Het mag duidelijk zijn dat koning Hizkia deelde in de glans die het koningschap van God ontving in zijn dagen. De heerlijkheid en de kracht van de overwinning op de vijand Assur straalde af op zijn koningschap. Niet alleen nationaal, maar ook internationaal was de glansrijke zegen van God *de talk of the town*. Het is niet toevallig dat koning Hizkia – na het herstel van ziekte – door een gezantschap uit Babel wordt gefeliciteerd. Jesaja 39:1 *In die tijd stuurde Merodach-Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, gezanten met brieven en een geschenk naar Hizkia, want hij had gehoord dat hij ziek geweest en hersteld was.* Israël deed weer volop mee als macht tussen de wereldmachten. Ook mogen we aannemen dat de indrukwekkende daden van God het volk een andere gezindheid heeft gebracht, één van ontzag en vreze des HEREN. Het zal zeker te merken zijn geweest bij de rechtspraak in de poort en de zorg voor de armen en kwetsbaren; over de hele linie zal het leven volgens Gods geboden een sterke impuls gekregen hebben. Het voorbeeld van anderen gaf de goede richting aan de hele samenleving. Alles had een nieuwe glans ontvangen – zoals gezegd – ook het koningschap van Hizkia en de afstraling daarvan op het hele land. Toch is het beeld wat God – via de profeet Jesaja – schetst van de toekomstige veranderingen bijna bovenaards. Men voelt dat hier niet vooral gewezen wordt naar de ontwikkelingen van na 701 maar vooral naar *het Koningschap van God* zoals het eenmaal zal doorbreken met heerlijkheid en kracht. Jesaja 33:17 *Uw ogen zullen de Koning aanschouwen in Zijn schoonheid. Ze zullen een wijd uitgestrekt land zien.* Wanneer we via Openbaring 21 en 22 kijken naar de toekomstige situatie van het nieuwe Jeruzalem zien we God regeren te midden van het herstelde volk Israël in het centrum van de wereld.

God is Koning Hij, sticht Zijn heerschappij.

Herinneringen aan vroeger zullen zich mengen met de bevrijding van vandaag.

Niet alleen de mooie en heerlijke kanten zullen echter naar voren komen, ook de herinnering aan de verschrikkingen van vroeger zullen de nieuwe tijd van vrede en gerechtigheid een extra dimensie verlenen. Wanneer de mensen bijvoorbeeld terugdenken aan de belastingambtenaren van Assur, die eerder (brutaal) in Jeruzalem rondliepen en overal aantekeningen maakten om de kracht van de stad te berekenen en het bedrag van de jaarlijkse afdracht vast te stellen, vermenigvuldigt de dankbaarheid en de lof voor Gods uitredding. Jesaja 33:18 *Uw hart zal de verschrikking overdenken: Waar is de schrijver? Waar is de betaalmeeester? Waar is hij die de torens telt? Dat volk uit Assur zal men niet meer voorbij zien komen. De taal van Assur was verwant met het Hebreeuws, maar klonk oor de oren van de Judeër als een slecht dialect. Die mensen waren nauwelijks te verstaan. Ze deden ook geen moeite om begrijpelijk Hebreeuws te praten, arrogant als ze waren. Maar dat behoorde nu definitief tot het verleden. Assur was verslagen en als een hond met de staart tussen de benen naar huis gevlucht. Jesaja 33:19 *Het onbeschaamde volk zult u niet meer zien, het volk met zo'n onbegrijpelijke taal dat je het niet begrijpen kunt, met die bespottelijke tongval; het is niet te verstaan.* Veel mensen zullen twifelen als gezegd wordt 'dat wij op de nieuwe aarde herinneringen hebben aan de vroegere situatie.' Toch is dit zeer vermoedelijk het geval. Denk bijvoorbeeld aan de gestalte van Christus in de hemel. Hij wordt verbeeld als 'een Lam dat staat als geslacht'. Openbaring 5:6 In de hemel is de herinnering aan het lijden en sterven en de opstanding van onze Heere Jezus Christus voelbaar. Telkens breekt de lofzang uit over het verlossingswerk van Christus. Openbaring 5:9 *En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie.* Hoe zullen wij zingen als wij niet weten waarvan we verlost zijn, hoe Hem verheerlijken wanneer we alles vergeten zijn?*

Herinneringen aan 'Hoe het was' versterken de dankbaarheid en de lof aan God voor wat er komt.

In de toekomst zal van onder de troon van God levenswater stromen.

Het Jeruzalem van de toekomst wordt teruggebracht tot *het heiligdom van God*, de tent van de HEERE. Het is om Hem dat wij straks samenstromen naar die stad van de toekomst. Jeruzalem zal een veilige stad zijn niet zozeer vanwege zijn hoge muren en gesloten poorten, maar vanwege Gods wonen te midden van een vernieuwde mensengemeenschap, die leeft uit genade door de kracht en de wijsheid van Gods Geest. Die stad zal nooit meer worden verwoest of – om in termen van de metafoer te blijven - 'de tentpinnen zullen niet uitgerukt worden'. Jesaja 33:20 *Aanschouw Sion, de stad van onze samenkomsten. Uw ogen zullen Jeruzalem zien, een veilige woonplaats, een tent die niet afgebroken zal worden, waarvan de pinnen voor altijd niet uitgetrokken zullen worden en waarvan geen enkel touw gebroken zal worden.* Met het nieuwe Jeruzalem wordt ook de levensrivier getekend die van onder de troon van God stroomt naar de Dode Zee en aan de andere zijde naar de Middellandse Zee. Het is een rivier die nieuw leven schept en onderhoudt. Het is de profeet Ezechiël

die hier nadere informatie over ontvangt, sterker de profeet Ezechiël beweegt zich met zijn hemelse Gids door het water dat – in het visioen dat hij ontving – reeds stroomt. Ezechiël 47:1 *Daarna bracht Hij mij terug naar de ingang van het huis. En zie, er stroomde water uit, van onder de drempel van het huis naar het oosten, want de voorkant van het huis lag naar het oosten.* Jeruzalem de stad van de toekomst zal evenals andere grote steden aan rivieren komen te liggen, maar schepen zullen we niet aantreffen op het water. Het zijn levensrivieren die Gods scheppende kracht overbrengen op de natuur. Deze rivier zorgt ervoor – om iets te noemen – dat de Dode Zee veranderd zal worden in een Levende Zee vol van alle soorten vis die ook in de Middellandse Zee gevonden worden. Vissers zullen op de oevers hun netten reinigen. Jesaja 33:21 *Want de HEERE zal daar in Zijn macht bij ons zijn. Het zal een plaats van rivieren, van brede stromen zijn. Geen roeiboot zal erop varen, geen statig schip zal er passeren.*

Ezechiël ervaart aan den lijve de werkelijkheid van het levende water dat uit Jeruzalem stroomt.

Van onder de troon van God stroomt water uit Jeruzalem, vernieuwt het aangezicht van de aarde.

Psalm 46:5,6	De beekjes van de rivier verblijden de stad van God, het heiligdom, de woningen van de Allerhoogste. God is in haar midden, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen bij het aanbreken van de morgen.
Ezechiël 47:8-11	Hij zei tegen mij: Dit water stroomt weg naar het oostelijke gebied en stroomt in de Vlakte naar beneden en komt in de zee. In de zee uitgestort, wordt het water gezond. Het zal gebeuren dat alle levende wezens die er wemelen, overal waar een van beide beken naartoe komt, zullen leven. Daar zal zeer veel vis zijn, omdat dit water daarheen komt, en alles waarheen deze beek komt, zal gezond worden en leven. Verder zal het gebeuren dat er vissers langs zullen staan vanaf Engedi tot En-Eglaim. Er zullen droogplaatsen voor sleepnetten zijn. Hun vis zal van elke soort zijn, zeer talrijk, zoals de vis in de Grote Zee. Maar de moerassen ervan en de poelen ervan zullen niet gezond worden: ze zijn aan het zout prijsgegeven
Joël 3:18	Op die dag zal het gebeuren dat de bergen van jonge wijn zullen druipen, de heuvels van melk zullen stromen, en alle waterstromen van Juda zullen overlopen van water. Een bron zal uit het huis van de HEERE ontspringen, die het dal van Sittim zal bevochtigen.
Zacharia 14:8	Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen: 's zomers en 's winters zal het plaatsvinden. 9De HEERE zal Koning worden over heel de aarde. Op die dag zal de HEERE de Enige zijnen Zijn Naam de enige.

Openbaring 22:1,2	En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam. In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken.
-------------------	--

God regeert in die tijd vanuit Jeruzalem. De HEERE, Hij is *de Koning* en *Wetgever* en *Rechter* van de hele aarde. Het is belangrijk dat God al deze drie ambten bekleedt. Er zal veel veranderd zijn in die tijd. Zo is er *geen dood* meer en *geen zonde* en *de macht van het kwaad* is met deze twee verdwenen in het vuur van de hel. Maar er zijn ook zaken die vergelijkbaar zijn; Zo is het dezelfde aarde en is het hetzelfde volk waarvan de uitverkorenen delen in Gods toekomst. Hetzelfde geldt voor de gelovigen uit de volken. Zij – als het goed is – *wij* zullen wonen op de vernieuwde aarde. Door het geloof zijn wij nu al *een nieuwe schepping* als mensen die leven door de genade en de Geest van Christus. Op de nieuwe aarde zullen we ook een nieuw lichaam ontvangen, maar verder zullen we opmerkelijk veel weghebben van de persoon en de mens die we nu zijn. We zullen als mensen en als volken op een nieuwe manier met elkaar leren samenleven in recht en gerechtigheid. Jesaja 33:22 *De HEERE is immers onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning; Hij zal ons verlossen.* De vijanden van God en het Evangelie zullen in het stof bijten. Het schip van hun natie zal schipbreuk lijden. Hun hele bestaan zal tot de grond toe afgebroken worden. Het geweld en de wapens waarmee zij macht zij uitoefenen, zullen voorgoed tot het verleden behoren. Alle mensen die delen in Gods rijk zullen zich elke dag gelukkig prijzen dat de tijd van geweld en wapens voorgoed achter de rug zijn. Het enige wat ons aanspreekt is wat we nog weg kunnen halen uit de inboedel van de voorbije tijden. Jesaja 33:23 *Uw touwen hangen slap, ze houden hun mast niet op zijn plaats, ze spannen het zeil niet uit. Dan wordt er een rijke buit verdeeld, zelfs verlamden roven buit.* Niet alleen geestelijk zal het goed gaan met de mensen die delen in de gerechtigheid van Christus, maar ook lichamelijk zijn we niet langer onderworpen aan de dood. Er is niemand die met ziekte en dood geconfronteerd wordt. Alle mensen die deel uitmaken van de nieuwe gemeenschap op de nieuwe aarde delen in de vergeving van ongerechtigheid. Het zal een altoosdurende lof en dank losmaken in de harten en monden van de mensen die leven met God in hun midden. Jesaja 33:24 *Geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek. Want het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben ontvangen.* Alle mensen die deel uitmaken van de nieuwe wereld zullen leven uit genade en door de kracht de Heilige Geest. Ons leven zal de gerechtigheid en het recht als inhoud kennen, daarmee zal al ons denken en handelen doortrokken zijn. We gaan de dingen heel anders aanpakken. Ze zullen we de oorlog niet meer leren, maar de zwaarden omsmeden tot snoeimessen.

De vernieuwde aarde.

